

Onaren ile-apaindegia

Herrixka txiki baten bihotzean, Ona izeneko neska alai eta behatzaile bat bizi zen. Onak ile zuzen eta beltza zuen, ilargirik gabeko gau baten antzera, baina beti amestu zuen zerbait magiko eta berezi bihurtzea.

Egun batean, herriko kale nagusitik paseatzen ari zela, inoiz ikusi ez zuen leku oso berezi bat aurkitu zuen. “Ametsen Apaindegia” izeneko ile-apaindegia zen, La Mirall maisu estilistak zuzendua, bezeroen nahiak errealitate bihurtzeagatik famatua.

Jakin-minak eta ilusioak bultzatuta, Ona ile-apaindegian sartu zen. Barruan, ispiluez inguratuta aurkitu zuen bere burua, eta ispilu horiek ez zuten islarik bakarrik erakusten, baizik eta aurreko bisitarien ametsen une zoragarriak ere bai: lore dantzariak, izar distiratsuak eta kolorez aldatzen ziren mendiak.

La Mirallek irribarre distiratsu batekin hartu zuen eta airean flotatzen ari zela zirudien aulki batean esertzera gonbidatu zuen. “Zer amesten duzu gaur zure ilearekin, Ona?” galdetu zion La Mirallek, makila eskuan zuela, magia ehuntzeko prest.

Begiak zirraraz beteta, Onak erantzun zuen: “Nire ilea gau izartsuaren antzekoa izatea nahi dut, misterioz eta edertasunez betea”.

Bere makila keinu leun batekin, La Mirallek lanean hasi zen. Onaren ile zuzena izar txikien antzeko argiz bete zen, eta pixkanaka, apur bat kulunkatzen hasi zen, gaueko zeruaren azpian dagoen laku lasai baten olatuak bezala.

La Mirallek airea bera mozten ari zirela zirudien guraize pare bat hartu eta dantzen antzeko mugimenduekin, Onaren ilea moldatu zuen. Mozketa bakoitzak argi txiki bat askatzen zuen, erortzen zen ile zati bakoitzarekin izar berri bat jaiotzen balitz bezala.

La Mirallek amaitu zuenean, Onak ispiluan begiratu eta arnasarik gabe geratu zen. Bere ileak, orain gaua bezain beltzak eta zeru izartsu bat bezain distiratsuak, bere amets sakonenen edertasuna islatzen zuen.

“Orain zure ilea hainbeste maite dituzun gauak bezain sakona eta misterioz betea da”, esan zuen La Mirallek, magia amaituz.

Ona ileapaindegitik irribarre distiratsu batekin irten zen, estilo berri batekin ez ezik, bere ametsen magian konfiantza berri batekin ere. Egun hartatik aurrera, Onak bere ilea begiratzen zuen bakoitzean, ametsen boterea eta “Ametsen Apaindegiaren” magia gogoratzen zituen, non bere nahiak egia bihurtzen ziren.

Eta horrela, Onak munduan zehar ibiltzen jarraitu zuen, bere edertasun paregabea erakutsiz eta guztiei ametsak errealitate bihur daitezkeela gogoraraziz.